

REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
(sediul Centru)



REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU
(office Centre)

mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 162
Republica Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail: jcc@justice.md

Chisinau city, Ștefan cel Mare și Sfânt, 162 avenue
Republic of Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail: jcc@justice.md



Curtea Constituțională
Mun. Chișinău, str. Al. Lăpușneanu, nr.28

Prin prezenta, Judecătoria Chișinău (sediul Centru), în temeiul art.12¹ Cod de procedură civilă a Republicii Moldova, Vă remite spre examinare sesizarea reprezentantului reclamantului BC „Moldinconbank” SA privind excepția de neconstituționalitate pe dosarul nr. 2c-2247/20, ridicată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a BC „Moldinconbank” SA împotriva SRL „S.I. Consulting” (anterior SRL „Legaltriumf”) și SRL „Terilmarc”, intervenient accesoriu SA „Liga – 2” în procedura falimentului cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de vânzare – cumpărare a drepturilor litigioase.

Anexă: copia încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2c-2247/20 pe 03 file.

Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate pe 15 file.

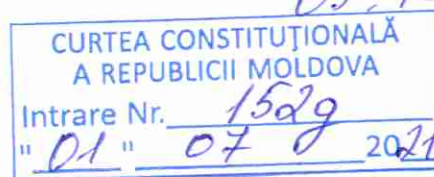
Copia procurii nr.2-10/21 din 11 ianuarie 2021 pe 01 file.

Copia extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr.464800 din 03 martie 2021.

Angela Furdui

Judecător al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru)

Ex. Cojocaru Gabriela



U



Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

Ridicată în fața Instanței de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru

Dosar nr.: 2c-2247/20 (2-20090128-12-2c-30072020)

Judecătorul: Angela Furdui

1172

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII			
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU			
3 SEDIUL CENTRU			
18	Nr.	05-2/3-29583	
		66	2024

A. AUTORUL EXCEPȚIEI DE NECONSTITUȚIONALITATE

1. Denumire și sediu: B.C. „Moldindconbank” S.A., mun. Chișinău, str. Armenească 38, MD-2012
2. Numărul și data înregistrării: IDNO 1002600028096
3. Numele administratorului: Președintele Comitetului de conducere Nicolay Borissov,
Vicepreședintele Comitetului de conducere Denis Cheptine
4. Telefon și e-mail: tel:
5. Reprezentant – Adrian Gurițanu, Olga Babără
6. Adresa reprezentantului (va fi anonimată) –
7. Telefonul și e-mail-ul reprezentantului (vor fi anonimizate)

B. INFORMAȚII PERTINENTE DESPRE CAZUL DEDUS JUDECĂȚII INSTANȚEI DE DREPT COMUN

La data de 29.07.2020, BC „Moldindconbank” SA s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către SRL „SI Consulting” și SRL „Terilmarc”, intervenient accesoriu SA „Liga-2” cu privire la constatarea rezoluțiunii raportului de cesiune, obligarea restituirii creanței și constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a drepturilor litigioase.

Dosarul a fost distribuit judecătorului Angela Furdui cu nr. 2c-2247/20 (2-20090128-12-2c-30072020).

Prin Încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru nr. 2c-2247/20 din 15 februarie 2021, instanța a admis excepția de tardivitate înaintată de reprezentantul pârâtului SRL „SI Consulting” și reprezentantul pârâtului SRL „Terilmarc” și a respins pretenția din cererea de chemare în judecată depusă de BC „Moldindconbank” SA împotriva SRL „SI Consulting”, intervenient accesoriu SA „Liga-2” în procedura falimentului cu privire la constatarea rezoluțiunii raportului de cesiune a creanței bănești în sumă de 67 155 779,89 lei dintre BC „Moldindconbank” SA și SRL „SI Consulting” și obligarea SRL „SI Consulting” să restituie în beneficiul BC „Moldindconbank” SA creanța în mărime de 67 155 779,89 lei împreună cu toate garanțiile (bunurile ipotecate) și accesoriile acesteia, ca fiind tardivă.

Această Încheiere a instanței a fost menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2rc-92/21 din 05 aprilie 2021.

Drept urmare, la data de 14.06.2021, aflându-se dosarul la faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, BC „Moldindconbank” SA a depus în instanța de judecată cerere de concretizare a acțiunii conform art. 60 alin. (2¹) și alin. (3) CPC privind nulitatea actelor, contractelor, repunerea părților în situația inițială, constatarea lipsei producerii efectului juridic al transmiterii creanței, declararea inopozabilității contractului, restituirea dreptului de creanță asupra patrimoniului, încasarea contravalorii creanței, repararea prejudiciului, prin care BC „Moldindconbank” SA a completat și modificat temeiul și obiectul acțiunii, precum și a majorat quantumul pretențiilor și a completat acțiunea cu pretenții accesorii, după cum urmează:

- *Constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare a drepturilor litigioase nr. 04/06 din 04.06.2020 cu dispunerea aducerii părților în poziția inițială;*
- *Constatarea lipsei producerii efectului juridic al transmiterii creanței în patrimoniul S.R.L. „Terilmarc” în cazul în care instanța nu va constata nulitatea contractului de vânzare-cumpărare a drepturilor litigioase nr. 04/06 din 04.06.2020;*
- *Declararea inopozabilității față de B.C. „Moldindconbank” S.A. a Contractului de vânzare-cumpărare a drepturilor litigioase nr. 04/06 din 04.06.2020 în cazul în care instanța nu va constata nulitatea contractului și nu va constata lipsa producerii efectului juridic al transmiterii creanței în patrimoniul S.R.L. „Terilmarc”;*
- *Constatarea și/sau declararea nulității Contractului nr. 02 din 01 iulie 2011 încheiat între BC „Moldindconbank” SA și SRL „Legaltriumf” (în prezent SRL „SI Consulting”);*
- *Repunerea părților în situația inițială ca urmare a constatării și/sau declarării nulității Contractului nr. 02 din 01 iulie 2011;*
- *Restituirea dreptului de creanță asupra patrimoniului SA „Liga-2” sau repararea prejudiciului în temeiul Codului Civil cu privire la contractul de mandat în cazul în care instanța nu va constata și/sau nu va declara nulitatea Contractului nr. 02 din 01 iulie 2011;*
- *Încasarea contravalorii creanței și a dobânzii de întârziere în cazul în care instanța nu va constata și/sau nu va declara nulitatea Contractului nr. 02 din 01 iulie 2011, precum și dacă va aprecia că raporturile în temeiul contractului nr. 02 din 01 iulie 2011 nu reprezintă raporturi de mandat, ci raporturi de cesiune a creanței;*
- *Restituirea dreptului de creanță asupra patrimoniului SA „Liga-2” sau repararea prejudiciului cu titlu de îmbogățire nejustificată în cazul în care instanța nu va constata și/sau nu va declara nulitatea Contractului nr. 02 din 01 iulie 2011, precum și dacă va aprecia că raporturile în temeiul contractului nr. 02 din 01 iulie 2011 nu reprezintă raporturi de mandat, precum și nu va admite cerința de încasare a contravalorii creanței în temeiul raportului de cesiune a creanței;*
- *Încasarea în mod solidar din contul SRL „SI Consulting” și SRL „Terilmarc” în beneficiul BC „Moldindconbank” SA a cheltuielilor de judecată.*

Respectiv, în cadrul ședinței de judecată din 16.06.2021, reprezentantul B.C. „Moldindconbank” S.A. a prezentat explicații asupra admiterii spre examinare a cererii de concretizare a acțiunii conform art. 60 alin. (2¹) și alin. (3) CPC, prin care Reclamantul a motivat că norma de la art. 60 alin. (2¹) CPC citată *supra*, nu îl limitează pe Reclamant la posibilitatea modificării doar a unuia dintre elementele acțiunii, acesta având posibilitatea de a modifica atât temeiul, cât și obiectul acțiunii civile. În acest sens subliniem că, Reclamantului nu i s-a oferit posibilitatea de a prezenta instanței de judecată argumentele și probele, care confirmă raționamentele enunțate de către Reclamant privind concretizarea cerințelor din cererea de chemare în judecată.

Cu toate acestea, instanța de judecată fără a examina cererea de concretizare a pretențiilor din acțiune și explicațiile prezentate prin încheierea protocolară a dispus restituirea cererii de concretizare a acțiunii conform art. 60 alin. (2¹) și alin. (3) CPC, invocând că Reclamantul poate în temeiul articolului menționat să modifice sau obiectul sau temeiul acțiunii și nicidecum ambele.

C. OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare are drept obiect de exercitare a controlului constituționalității:

- termenul „sau” din prevederea art. 60 alin. (2¹) Cod de procedură civilă, care nu prezintă o suficientă claritate și previzibilitate.

“Articolul 60. Drepturile procedurale ale părților

[...] (2¹) În faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, reclamantul este în drept să modifice temeiul sau obiectul acțiunii. Exercițarea acestui drept după începutul dezbaterilor judiciare constituie o acțiune nouă, care poate fi depusă în instanță în ordine generală. În asemenea cazuri, continuă examinarea cererii depuse anterior ori se dispune încetarea procesului, dacă reclamantul renunță la acțiunea inițială. Instanța restituie părții, printr-o încheiere protocolară, cererea de modificare a temeiului sau obiectului acțiunii, precum și actele anexate.”

Prevederea legală actuală nu conferă o claritate de procedură, or, folosirea termenului „sau” vine în contradicție cu principiile constituționale, limitând drepturile și libertățile cetățeanului. Lipsa reglementărilor necesare care să asigure corecta înțelegere a termenilor utilizați și perceperea de către justițiabili a spiritului legii și a intenției legiuitorului la momentul adoptării textului menționat sunt în contradicție cu prevederile art. 4, 16, 20, 23, din Constituția RM.

D. LEGISLAȚIE PERTINENTĂ

1. Prevederi relevante ale Constituției

Articolul 1

Statul Republica Moldova

- (3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

- (1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

- (1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.
(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

- (1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.
(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 26

Dreptul la apărare

- (1) Dreptul la apărare este garantat
(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

Articolul 54

Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

- (1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.
- (2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.
- (3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.
- (4) Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

2. Prevederi relevante ale Convenției Europene a Drepturilor Omului

Preambul

Guvernele semnatare, membre ale Consiliului Europei ... Hotărâte, în calitatea lor de guverne ale statelor europene animate de același spirit și având un patrimoniu comun de idealuri și de tradiții politice, de respect al libertății și de preeminență a dreptului, să ia primele măsuri pentru garantarea colectivă a anumitor drepturi enunțate în Declarația Universală

ARTICOLUL 1 Obligația de a respecta drepturile omului Înaltele Părți Contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în Titlul I al prezentei Convenții.

Articolul 6

Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Articolul 13

Dreptul la un remediu efectiv

Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

3. Prevederi relevante ale Declarației Universale a Drepturilor Omului

Articolul 8

Orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanțelor juridice naționale competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce-i sunt recunoscute prin Constituție sau lege.

4. Prevederi relevante din Codul de procedură civilă

Articolul 2

Legislația procedurală civilă

- (1) Procedura de judecare a cauzelor civile în instanțele judecătorești de drept comun este stabilită de Constituția Republicii Moldova, de hotărârile și deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului, de hotărârile Curții Constituționale, de prezentul cod și de alte legi organice. Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispozițiilor fundamentale ale Constituției Republicii Moldova și prezentului cod.*

Articolul 5

Accesul liber la justiție

- (1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.
- (2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare.

Articolul 6

Modalitățile de apărare a drepturilor, libertăților și intereselor legitime

Instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Articolul 19

Înfăptuirea justiției numai în instanță judecătorească

- (1) În cauzele civile, justiția se înfăptuiește potrivit reglementărilor legislației procedurale civile și numai de către instanțele judecătorești și de judecătorii ei, numiți în funcție în modul stabilit de lege.

Articolul 27

Disponibilitatea în drepturi a participanților la proces

- (1) Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Articolul 60

Drepturile procedurale ale părților

(2¹) În faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, reclamantul este în drept să modifice temeiul sau obiectul acțiunii. Exercițarea acestui drept după începutul dezbaterilor judiciare constituie o acțiune nouă, care poate fi depusă în instanță în ordine generală. În asemenea cazuri, continuă examinarea cererii depuse anterior ori se dispune încetarea procesului, dacă reclamantul renunță la acțiunea inițială. Instanța restituie părții, printr-o încheiere protocolară, cererea de modificare a temeiului sau obiectului acțiunii, precum și actele anexate.

(3) Nu se consideră modificare a acțiunii dacă reclamantul completează temeiul acțiunii, mărește sau micșorează cuantumul pretențiilor, completează acțiunea cu pretenții accesorii sau solicită compensarea valorii obiectului pierdut sau pierit.

Articolul 118

Obligația probațiunii în judecată

(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

(3) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Articolul 166

Forma și cuprinsul cererii de chemare în judecată

(2) În cererea de chemare în judecată se indică: d) esența încălcării sau a pericolului de încălcare a drepturilor, libertăților sau intereselor legitime ale reclamantului, **pretențiile lui**; e) **circumstanțele de fapt și de drept** pe care reclamantul își întemeiază pretențiile și toate probele de care acesta dispune în momentul depunerii cererii.

(4) Reclamantul poate formula în cererea de chemare în judecată mai multe pretenții, conexe prin temeiurile apariției sau prin probe.

Articolul 185

Actele judecătorului de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare

(1) Judecătorul, în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, îndeplinește următoarele acte: o) soluționează primirea cererii de modificare a cererii de chemare în judecată sau, după caz, a cererii reconvenționale;

5. Prevederi relevante ale Codului Civil

Articolul 15
Apărarea judiciară a drepturilor civile

(1) Apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Articolul 16
Metodele de apărare a drepturilor civile

- (1) Apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:
- b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;
 - c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;
 - e) impunerea la executarea obligației în natură;
 - g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

E. EXPUNEREA ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIJINUL OBIECTULUI SESIZĂRII

A. Pretinsa încălcare a articolului 1 alin. (3), 20, 26 din Constituție

Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului și ale statului de drept, reiterat constant în jurisprudența Curții Constituționale și care se desprinde din spiritul articolului 1 alin. (3) din Constituție îl constituie principiul legalității.

Atât instanța de contencios constituțional națională cât și Curtea Europeană, care constituie o instanță constituțională la nivelul întregii Europe, au statuat în jurisprudență că: „noțiunea de „lege” implică respectarea cerințelor calitative, îndeosebi cele privind accesibilitatea, claritatea și previzibilitatea”.

Legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă, să prevadă elementele ce disting particularitățile lor (HCC 13/2015, par. 108).

Curtea menționează că dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, prevăzut de articolul 23 din Constituție, implică adoptarea de către legislator a unor reguli procedurale clare, în care să se prescrie cu precizie condițiile și termenul în care justițiabilii își pot exercita drepturile. Legea trebuie să respecte standardul calității.

În acest sens, Curtea reține că, pentru a corespunde celor trei criterii de calitate (accesibilitatea, previzibilitatea și claritatea), norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea

conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei într-o anumită situație, persoana poate pretinde în mod justificat că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o asemenea interpretare, norma care nu corespunde criteriilor clarității este contrară articolului 23 din Constituție, care statuează obligația statului de a garanta fiecărui om dreptul de a-și cunoaște drepturile.

În acest context, Curtea reține că conținutul actului normativ trebuie să-i permită persoanei interesate să prevadă în mod rezonabil conduita pe care trebuie să o adopte, claritatea și previzibilitatea fiind elemente *sine qua non* ale constituționalității unei norme.

Curtea Europeană în jurisprudența sa a subliniat importanța asigurării accesibilității și previzibilității legii, instituind o serie de repere, pe care legiuitorul trebuie să le aibă în vedere pentru respectarea acestor exigențe.

Astfel, Curtea Europeană a menționat că nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, **pentru a permite individului să-și corecteze conduita**. În special, o normă este **previzibilă** atunci când oferă o anumită garanție **contra atingerilor arbitrare ale puterii publice** (cauza *Amann vs. Elveția*, hotărârea din 16 februarie 2000, §56). Testul preciziei legii impune ca legea, în situațiile în care oferă o anumită marjă de discreție, să indice cu suficientă claritate limitele acesteia (cauza *Silver și alții v. Regatul Unit*, hotărârea din 25 martie 1983, §80).

În acest sens, în Hotărârea nr. 26 din 27 septembrie 2016, Curtea a reținut că la elaborarea unui act normativ **legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor de calitate**. De asemenea, textul legislativ trebuie să corespundă principiului unității materiei legislative sau corelației între textele regulatorii, pentru ca persoanele să-și poată adapta comportamentul la reglementările existente, ce exclud interpretările contradictorii sau concurența între normele de drept aplicabile.

Astfel, Curtea subliniază că legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține și să **evite paralelismele legislative, ce generează incertitudine și insecuritate juridică**. Or, în procesul de legiferare este **interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative**.

Examinând prevederea legală al cărei control de constituționalitate se solicită în raport cu celelalte reglementări existente, observăm că aceasta nu corespunde exigențelor de previzibilitate și claritate.

Or, în contextul prevederii enunțate, justițiabilul nu poate să cunoască dacă textul legal de la art. 60 alin.(2¹) Cod de procedură civilă vine să contureze, încă odată, dreptul acestuia la acces în justiție și anume, dreptul de a modifica temeiul sau obiectul acțiunii, întrucât sintagma „sau” utilizată de legiuitor presupune o alternativă care exclude dreptul părții de a modifica concomitent obiectul și temeiul acțiunii, deși în practică asemenea situații există, iar în virtutea

limitării legale instanțele restituie cererile de concretizare ale părții, așa cum s-a întâmplat și cadrul litigiului aflat pe rol la Judecătoria Chișinău, sediul Centru cu nr. 2c-2247/20, chiar dacă necesitatea modificării concomitente a obiectului și temeiului apare *per se* după depunerea cererii de concretizare a acțiunii.

Sintagma "sau" folosită de legiuitor încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul de acces la justiție deoarece pentru apărarea efectivă a drepturilor încălcate, modificarea obiectului trebuie în anumite circumstanțe să fie precedată de modificarea temeiurilor acțiunii și invers, or, instanța nu poate modifica din oficiu temeiul acțiunii sau obiectul acțiunii, astfel încât prevederea legală este ineficientă apărării drepturilor părții, or, modificarea obiectului fără modificarea temeiurilor va duce la respingerea acțiunii, în condițiile în care instanța se expune doar în limita pretenției formulate.

În acest sens menționăm că sunt relevante prevederile art.118, 166 alin.(2) Cod de procedură civilă, din care reiese că cerință de bază în vederea admiterii spre examinare a acțiunii este prezentarea pretențiilor, a circumstanțelor de fapt și de drept pe care partea își întemeiază pretențiile, precum și acestea trebuie să fie probate de părți.

Prin urmare, având în vedere că legea nu trebuie interpretată *ad absurdum*, constatăm că este inadmisibil a considera că legea procesuală reglementează dreptul părții de a modifica obiectul acțiunii, dar ar interzice întemeierea pretențiilor invocate pe anumite temeiuri de drept, or argumentarea pretențiilor de către reclamant nu constituie doar un drept, ci chiar o obligație. Mai mult ca atât, dacă e să abordăm circumstanțele speței, prin cererea de concretizare, Reclamantul BC „Moldindconbank” SA nici nu a schimbat temeiurile de fapt, ci doar acele temeiuri de drept în vederea întemeierii pretențiilor noi formulate.

Astfel, art.6 CEDO, art.20 Constituție garantează dreptul la acces la justiție, care presupune examinarea cauzei de o instanță competentă, în termen rezonabil și în mod efectiv și motivat. Iar, sintagma a cărei constituționalitate urmează să fie verificată obstrucționează drepturile și garanțiile menționate. În acest context, considerăm că această situație servește suficient pretext pentru a constata neconstituționalitatea termenului obscur reieșind din argumentele invocate.

Respectiv, prin prisma celor elucidate, ambiguitatea legislativă existentă generează confuzie și incertitudine pentru destinatarii legii. Această ambiguitate urma a fi înlăturat de către legiuitor la etapa la care a fost adoptat Codul de procedură civilă. Conform jurisprudenței constante a CEDO, incertitudinea juridică este de natură a reduce încrederea justițiabililor în justiție și contravine principiului securității raporturilor juridice ca element esențial al preeminenței dreptului. De asemenea, termenul neclar contestat face ca instanțele judecătorești să aplice în mod neuniform și să interpreteze greșit și diferit textul de lege.

În acest sens, Curtea Europeană a recunoscut, în cauza *Baydar v. Olanda*, 24 aprilie 2018, § 47, faptul că asigurarea aplicării uniforme și a interpretării corecte a legilor de către instanțele supreme ale unui stat reprezintă un scop legitim compatibil cu Convenția.

În virtutea art. 134 al Constituției, Curtea Constituțională garantează supremația acesteia, ceea ce presupune, printre altele și controlul conformității întregului drept cu Constituția.

F. CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

Curtea menționează că excepția de neconstituționalitate reprezintă un instrument de apărare a drepturilor și a libertăților fundamentale și poate fi ridicată doar ca un incident în cadrul examinării acțiunii principale. Prin urmare, norma contestată trebuie să aibă incidență în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de judecată (a se vedea HCC nr. 2 din 9 februarie 2016, § 78).

În contextul celor expuse mai sus, în temeiul art. 135 alin. 1 al Constituției Republicii Moldova, BC „Moldindconbank” S.A. solicită Curții Constituționale exercitarea controlului constituționalității asupra termenului „sau” utilizat în cadrul art. 60 alin.(2¹) Cod de procedură civilă raportate la prevederile art. 1 alin. (3), art. 20, art. 26 și art. 54 din Constituție.

G.LISTA DOCUMENTELOR:

Extrasul din registrul de stat al persoanelor juridice privind BC „Moldindconbank” SA.

Copia confirmată a procurilor eliberate pe numele reprezentanților băncii.

H. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA AUTORULUI SESIZĂRII

DECLARAȚIE

Subsemnata Olga BABARA, acționând în interesele B.C. „Moldindconbank” S.A., declară pe propria onoare că informațiile prezentate în prezenta sesizare în fața Curții Constituționale sunt veridice.

Se anexează:

- Copia procurii, ordin de angajare și extrasului ASP.

Cu respect,

Reprezentantul BC „Moldindconbank” S.A.

Director al Departamentului credite problematice



Olga BABĂRĂ

ÎNCHEIERE

18 iunie 2021

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru

În componența:

Președintele ședinței, judecător

Grefier

Furdui Angela

Cojocaru Gabriela

Cu participarea:

Reprezentanții reclamantului BC „Moldinconbank” SA – Bandalac Emilian și avocatul Digori Pavel

Reprezentantului intervenientului accesoriu SA „Liga-2” în procedura falimentului – Lungu Vasile

În lipsa reprezentanților pârâților SRL „S.I. Consulting” și SRL „Terilmarc”, care au depus cereri de examinare a cauzei în lipsa acestora

examinînd în ședința publică în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare cererea reprezentantului BC „Moldinconbank” SA cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate formulată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de BC „Moldinconbank” SA împotriva SRL „S.I. Consulting” (anterior SRL „Legaltriumf”) și SRL „Terilmarc”, intervenient accesoriu SA „Liga-2” în procedura falimentului cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare a drepturilor litigioase

constată:

La 29 iulie 2020, BC „Moldinconbank” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „S.I. Consulting” (anterior SRL „Legaltriumf”) și SRL „Terilmarc”, intervenient accesoriu SA „Liga-2” în procedura falimentului cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare a drepturilor litigioase.

În motivarea acțiunii a indicat că pîrîtul SRL „S.I. Consulting” în vederea eludării obligației de plată și/sau de restituire a creanței transmise în patrimoniul Băncii, la data de 04 iunie 2020 a încheiat cu copîrîta SRL „Terilmarc” contractul de vânzare a drepturilor litigioase cu nr.04/06, în temeiul cărui conform pct.2.1., SRL „S.I. Consulting” în calitate de vânzător a vîndut către SRL „Terilmarc” o parte din creanța (primită de la Bancă) validată în tabelul definitiv al creanțelor întocmit față de patrimoniul intervenientului accesoriu S.A. „Liga-2” în proces de faliment în mărime de 67 000 000 lei (din mărimea totală a creanței de 67 155 779,89 lei). Astfel, după „vînzarea” gratuită a creanței în mărime de 67 000 000 lei, SRL „S.I. Consulting” a rămas doar cu diferența în sumă de 155 779,89 lei.

Consideră că contractul de vânzare-cumpărare a drepturilor litigioase cu nr.04/06 din 04 iunie 2020 încheiat între pîrîții SRL „S.I. Consulting” și SRL „Terilmarc” este un contract simulat, în realitate fiind un contract de înstrăinare cu titlul gratuit (donație) a creanței în mărime de 67 000 000 lei, încheiat cu scopul exclusiv de a obstrucționa și împiedica BC „Moldindconbank” S.A. să-și recupereze creanța transmisă după cum a fost constatat de instanța se judecată, în caz de neachitare a prețului acesteia.

Subliniază că în preambulul contractului, părțile au statuat că pîrîta SRL „S.I. Consulting” deține o creanță față de S.A. „Liga-2” în proces de faliment în mărime de 67 155 779,89, validată și trecută în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor.

Indică că din moment ce creanța inclusă în tabelul creanțelor în mărime de 67 155 779,89 lei a fost validată de instanța de insolvență, aceasta poartă un caracter cert, lichid și exigibil, iar SRL „S.I. Consulting” în calitate de titular al creanței validate are dreptul să participe la repartiție de sume obținute din valorificarea bunurilor din patrimoniul S.A. „Liga-2” în proces de faliment.

Menționează că în pofida faptului că intervenientul S.A. „Liga-2” în proces de faliment deține în proprietate bunuri imobile în valoare de milioane de lei, și anume imobilele situate în mun. Chișinău, str. Veronica Micle, 2 – clădire cu oficii și str. Ion Pruncul, 1/1 - depozite, SRL „S.I. Consulting”,

conform pct.3.1. din contractul nr. 04.06, vinde o creanță certă, lichidă și exigibilă în mărime 67 000 000 lei la un preț derizoriu în mărime de 500 000 lei, adică de 134 de ori mai mic decât valoarea creanței.

Invocă că în corespundere cu pct.3.2. al contractului menționat, pe lângă faptul că SRL „S.I. Consulting” „vinde” creanța de 67 mln lei la un preț derizoriu, părțile au convenit că prețul creanței va fi achitat doar în cazul în care cumpărătorul SRL „Terilmarc” va fi chemat la distribuirea mijloacelor bănești obținute din valorificarea/înstrăinarea bunurilor din masa debitoare a S.A. „Liga-2”, iar în cazul în care cumpărătorul nu va fi chemat la distribuire, rezultă că acesta nu va avea obligația să achite prețul creanței pretins vândute și ca efect o va dobîndi cu titlu gratuit de la pretinsul vânzător SRL „S.I. Consulting”.

În susținerea pretențiilor sale face referire la prevederile art. 1108, 347, 348 1089, 1090, 1094 Cod civil.

Solicită constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare a drepturilor litigioase nr. 04/06 din 04 iunie 2020 încheiat între SRL „S.I. Consulting” și SRL „Terilmarc” cu dispunerea aducerii părților în poziția inițială prin restituirea creanței în mărime de 67 000 000 lei către SRL „S.I. Consulting”, constatarea rezoluției raportului de cesiune (după cum a fost constatată de instanța de judecată prin încheierea din 13 iunie 2019 menținută prin decizia Curții de Apel din 28 noiembrie 2019 și hotărîrea din 06 septembrie 2019 menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2020) a creanței bănești în mărime de 67 155 779,89 lei dintre BC „Moldindconbank” S.A. și SRL „S.I. Consulting” și obligarea SRL „S.I. Consulting” să restituie în beneficiul BC „Moldindconbank” S.A. creanța în mărime de 67 155 779,89 lei împreună cu toate garanțiile (bunurile ipotecate) și accesoriile acesteia și încasarea în mod solidar din contul /pârâților a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 50000 lei, asistența juridică și alte cheltuieli de judecare a cauzei.

La 14 iunie 2021 reprezentantul reclamantului avocatul Pavel Digori a depus cerere de concretizare.

Prin încheierea protocolară din 16 iunie 2021 s-a dispus restituirea cererii de concretizare depusă de avocatul Pavel Digori, pe motiv că în sensul prevederilor art. 60 alin. (2)¹ alin. (3) CPC, reclamantul nu poate modifica concomitent temeiul și obiectul acțiunii, ci doar temeiul sau obiectul acțiunii, pe când din conținutul cererii de concretizare, înaintată de reprezentantul reclamantului BC „Moldindconbank” SA la 14 iunie 2021, rezultă că reclamantul prin această cerere: a înaintat împotriva pârâților pretenții noi și condiționate, care sunt întemeiate pe circumstanțe de fapt și de drept, alte decât cele invocate în acțiunea aflată pe rol, ce ar însemna înaintarea unei noi acțiunii, or prin aceasta se modifică, atât temeiul, cât și obiectul acțiunii.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului BC „Moldindconbank” SA, avocatul Digori Pavel, a înaintat cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, anume a termenului „sau” din prevederile art.60 alin.(2)¹ CPC, deoarece nu prezintă o suficientă claritate.

În motivarea cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate, reprezentantul a invocat că prevederea legală actuală a art.60 alin.(2)¹ CPC, nu oferă o claritate de procedură, or folosirea termenului „sau” vine în contradicție cu principiile constituționale, limitând drepturile și libertățile cetățeanului. Lipsa reglementărilor necesare care să asigure corecta înțelegerea termenilor utilizați și perceperea de către justițiabili a spiritului legii și a intenției legiuitorului la momentul adoptării textului menționat sunt în contradicție cu prevedea art.4, 16, 20, 23 din Constituția R.M.

Referitor la legislația pertinentă face referire la prevederile art.1, 4, 20, 23, 26, 54 din Constituția R.M, art.6, 13 și preambulul Convenției Europene a Drepturilor Omului, art.8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.2, 5, 6, 19, 27, 60, 118, 166, 185 Cod de procedură civilă, art.15, 16 Cod Civil al Republicii Moldova.

În susținerea obiectului sesizării reprezentantul reclamantului menționează că unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului și ale statului de drept, reiterat constant în jurisprudența Curții Constituționale și care se desprinde din spiritul articolului 1 alin. (3) din Constituție îl constituie principiul legalității.

Atât instanța de contencios constituțional națională cât și Curtea Europeană, care constituie o instanță constituțională la nivelul întregii Europe, au statuat în jurisprudență că: „noțiunea de „lege” implică respectarea cerințelor calitative, îndeosebi cele privind accesibilitatea, claritatea și previzibilitatea”.

Susține că legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă, să prevadă

elementele ce disting particularitățile lor (HCC 13/2015, par. 108).

Indică că curtea menționează că dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, prevăzut de articolul 23 din Constituție, implică adoptarea de către legislator a unor reguli procedurale clare, în care să se prescrie cu precizie condițiile și termenele în care justițiabilii își pot exercita drepturile. Legea trebuie să respecte standardul calității.

În acest sens, Curtea reține că, pentru a corespunde celor trei criterii de calitate (accesibilitatea, previzibilitatea și claritatea), norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei într-o anumită situație, persoana poate pretinde în mod justificat că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o asemenea interpretare, norma care nu corespunde criteriilor clarității este contrară articolului 23 din Constituție, care statuează obligația statului de a garanta fiecărui om dreptul de a-și cunoaște drepturile.

În acest context, indică că Curtea reține că conținutul actului normativ trebuie să-i permită persoanei interesate să prevadă în mod rezonabil conduita pe care trebuie să o adopte, claritatea și previzibilitatea fiind elemente *sine qua non* ale constituționalității unei norme.

Curtea Europeană în jurisprudența sa a subliniat importanța asigurării accesibilității și previzibilității legii, instituind o serie de repere, pe care legiuitorul trebuie să le aibă în vedere pentru respectarea acestor exigențe.

Susține că Curtea Europeană a menționat că nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite individului să-și corecteze conduita. În special, o normă este previzibilă atunci când oferă o anume garanție contra atingerilor arbitrare ale puterii publice (cauza *Amann vs. Elveția*, hotărârea din 16 februarie 2000, §56). Testul preciziei legii impune ca legea, în situațiile în care oferă o anumită marjă de discreție, să indice cu suficientă claritate limitele acesteia (cauza *Silverșialții v. Regatul Unit*, hotărârea din 25 martie 1983, §80).

În acest sens, în Hotărârea nr. 26 din 27 septembrie 2016, Curtea a reținut că la elaborarea unui act normativ legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor de calitate. De asemenea, textul legislativ trebuie să corespundă principiului unității materiei legislative sau corelației între textele regulatorii, pentru ca persoanele să-și poată adapta comportamentul la reglementările existente, ce exclud interpretările contradictorii sau concurența între normele de drept aplicabile.

Menționează că astfel, Curtea subliniază că legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține și să evite paralelismele legislative, ce generează incertitudine și insecuritate juridică. Or, în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative.

Susține că examinând prevederea legală al cărei control de constituționalitate se solicită în raport cu celelalte reglementări existente, observă că aceasta nu corespunde exigențelor de previzibilitate și claritate. Or, în contextul prevederii enunțate, justițiabilul nu poate să cunoască dacă textul legal de la art. 60 alin.(2¹) Cod de procedură civilă vine să contureze, încă odată, dreptul acestuia la acces în justiție și anume, dreptul de a modifica temeiul sau obiectul acțiunii, întrucât sintagma „sau” utilizată de legiuitor presupune o alternativă care exclude dreptul părții de a modifica concomitent obiectul și temeiul acțiunii, susține că deși în practică asemenea situații există, iar în virtutea limitării legale instanțele restituie cererile de concretizare ale părții, așa cum s-a întâmplat și cadrul litigiului aflat pe rol la Judecătoria Chișinău, sediul Centru cu nr. 2c-2247/20, chiar dacă necesitatea modificării concomitente a obiectului și temeiului apare *per se* după depunerea cererii de concretizare a acțiunii.

Menționează că sintagma „sau” folosită de legiuitor încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul de acces la justiție deoarece pentru apărarea efectivă a drepturilor încălcate, modificarea obiectului trebuie în anumite circumstanțe să fie precedată de modificarea temeiurilor acțiunii și invers, or, instanța nu poate modifica din oficiu temeiul acțiunii sau obiectul acțiunii, astfel încât prevederea legală este inefficientă apărării drepturilor părții, or, modificarea obiectului fără modificarea temeiurilor va duce la respingerea acțiunii, în condițiile în care instanța se expune doar în limita pretenției formulate.

Afirmă că sunt relevante prevederile art. 118, 166 alin.(2) Cod de procedură civilă, din care reiese că cerință de bază în vederea admiterii spre examinare a acțiunii este prezentarea pretențiilor, a circumstanțelor de fapt și de drept pe care partea își întemeiază pretențiile, precum și acestea trebuie să

fie probate de părți.

Invocă că având în vedere că legea nu trebuie interpretată *ad absurdum*, constată că este inadmisibil a considera că legea procesuală reglementează dreptul părții de a modifica obiectul acțiunii, dar ar interzice întemeierea pretențiilor invocate pe anumite temeuri de drept, or argumentarea pretențiilor de către reclamant nu constituie doar un drept, ci chiar o obligație.

Susține că prin cererea de concretizare, reclamantul BC „Moldindconbank” SA nici nu a schimbat temeiurile de fapt, ci doar acele temeuri de drept în vederea întemeierii pretențiilor noi formulate.

Astfel, art.6 CEDO, art.20 Constituție garantează dreptul la acces la justiție, care presupune examinarea cauzei de o instanță competentă, în termen rezonabil și în mod efectiv și motivat. Iar, sintagma a cărei constituționalitate urmează să fie verificată obstrucționează drepturile și garanțiile menționate. În acest context, consideră că această situație servește suficient pretext pentru a constata neconstituționalitatea termenului obscur reieșind din argumentele invocate.

Afirmă că prin prisma celor elucidate, ambiguitatea legislativă existentă generează confuzie și incertitudine pentru destinatarii legii. Această ambiguitate urma a fi înlăturată de către legiuitor la etapa la care a fost adoptat Codul de procedură civilă. Conform jurisprudenței constante a CEDO, incertitudinea juridică este de natură a reduce încrederea justițiabililor în justiție și contravine principiului securității raporturilor juridice ca element esențial al preeminenței dreptului. De asemenea, termenul neclar contestat face ca instanțele judecătorești să aplice în mod neuniform și să interpreteze greșit și diferit textul de lege.

Cu referire la art. 135 alin. 1 al Constituției Republicii Moldova, BC „Moldindconbank” S.A. solicită Curții Constituționale exercitarea controlului constituționalității asupra termenului „sau” utilizat în cadrul art. 60 alin.(2¹) Cod de procedură civilă raportate la prevederile art. 1 alin. (3), art. 20, art. 26 și art. 54 din Constituție.

În ședință de judecată Reprezentantului intervenientului accesoriu SA „Liga-2” în procedura falimentului – Lungu Vasile a solicitat respingerea cererii de neconstituționalitate, susținând că conform art.60 CPC, nu este posibil să depună o acțiune condiționată în instanța de judecată.

Audiind participanții la proces prezenți, studiind materialele din dosar, instanța de judecată consideră necesar de ridica excepția de neconstituționalitate și de a remite Curții Constituționale sesizarea depusă, din considerentele ce urmează.

Conform art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova și art.4 alin.(1) Legea cu privire la Curtea Constituțională nr.317-XIII din 13 decembrie 1994, Curtea Constituțională: exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

În conformitate cu prevederile art. 12¹ alin.(1) Cod de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

Curtea Constituțională în punctele 77, 79, 80, 82 și 87 din Hotărârea nr.2 din 09 februarie 2016 a constatat, că excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată de către: 1) instanța de judecată din oficiu, care, respectând principiul supremației Constituției, nu este în drept să aplice o altă normă în privința căreia există incertitudini de constituționalitate; 2) părțile în proces, inclusiv reprezentanții acestora, drepturile și interesele cărora pot fi afectate prin aplicarea unei norme neconstituționale la soluționarea cauzei. Controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate. Curtea menționează că dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil. Această cale indirectă, care permite cetățenilor accesul la justiția constituțională, oferă, de asemenea, posibilitatea Curții Constituționale, în calitate de garant al supremației Constituției, să-și exercite controlul asupra puterii legiuitoare cu privire la respectarea catalogului drepturilor și libertăților fundamentale.

În acest context este de remarcat că Curtea a reținut că judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv

la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Drept urmare a celor indicate și ținând cont de faptul că obiectul sesizării intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, obiect al excepției fiind termenul „sau” din prevederile art. 60 alin. (2)¹ CPC, deoarece nu prezintă o suficientă claritate; excepția a fost ridicată de reprezentantul părții, de asemenea, art. 12/1 al. (4) CPC, se aplică de instanță însăși la soluționarea cererii de ridicare a excepției, or eventuala respingere în această parte a sesizării, ar lipsi partea de însăși posibilitatea ridicării în această parte a excepției în condițiile în care invocă incompatibilitatea acestor prevederi la aspectul imposibilității contestării încheierii de respingere a sesizării; și Curtea Constituțională nu s-a expus anterior referitor la prevederile care se invocă a fi neconstituționale, fapt pentru care instanța va admite cererea înaintată.

Pentru considerentele enunțate, se va ridica excepția de neconstituționalitate la cererea formulată de reprezentantul reclamantului BC „Moldinconbank” SA, avocatul Digori Pavel, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC ”Moldindconbank” SA împotriva SRL”S.I. Consulting” și SRL ”Terilmarc”, intervenient accesoriu SA”Liga-2” în proces de faliment cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare a drepturilor litigioase, privind termenul „sau” din prevederile art. 60 alin. (2)¹ CPC, conform sesizării anexate, cu remiterea după competență Curții Constituționale, a sesizării reprezentantului reclamantului BC „Moldinconbank” SA, avocatul Digori Pavel.

În conformitate cu prevederile art. 12¹ alin.(3) Cod de procedură civilă, ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

În conformitate cu prevederile art. art. 12¹, art.269-270 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

dispune:

Se admite cererea reprezentantului reclamantului BC „Moldinconbank” SA cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Se remite Curții Constituționale sesizarea reprezentantului reclamantului BC „Moldinconbank” SA – Babără Olga privind excepția de neconstituționalitate a termenului „sau” din prevederea art. 60 alin. (2)¹ Cod de procedură civilă, care nu prezintă o suficientă claritate și previzibilitate.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecător



Furdui Angela